

משנה - קנים

[פרק א](#) • [פרק ב](#) • [פרק ג](#)

פרק א

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#)

פרק ב

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#)

פרק ג

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#)

א

פרק

א

משנה

-

א

פרק

חטאת העוף נעשית למטה, וחטאת בהמה למעלה. עולת העוף נעשית למעלה, ועולת הבהמה למטה. אם שנה בזה ובזה, פסול. סדר קנים [\[ג\]](#) [\[ד\]](#) כך הוא. החובה, אחד חטאת ואחד עולה. בנדרים ונדבות, כלן עולות. איזהו נדר, האומר הרי עלי עולה. ואיזו היא נדבה, האומר הרי זו עולה. מה בין נדרים לנדבות. אלא שהנדרים, מתו או נגנבו, חביבים באחריותם. ונדבות, מתו או נגנבו, אין חביבים באחריותן:

פרק א - משנה ב

חטאת שנתעברה בעולה ועולה בחטאת, אפלו אחד ברבוא, ימותו כלם [ו]. חטאת שנתעברה בחובה, אין פשר אלא כמנין חטאות שבחובה. וכן עולה שנתעברה בחובה, אין פשר אלא כמנין עולות שבחובה, בין שהחובה מרבה והנדבה ממעטת, בין שהנדבה מרבה והחובה ממעטת, בין ששתייהן שוות:

פרק א - משנה ג

במה דברים אמורים, בחובה ובנדבה. אבל בחובה שנתעברה זו בזו, אחת לזו [ה] ואחת לזו, שתיים לזו ושתיים לזו, שלש לזו ושלוש לזו, מחצה פשר [ט] ומחצה פסול. אחת לזו ושתיים לזו, ושלוש לזו, ועשר לזו, ומאה לזו, המעט פשר, בין משם אחד, בין משני שמות, בין מאשה אחת, בין משתי נשים:

פרק א - משנה ד

פיצד משם אחד, לידה ולידה, זיבה וזיבה, משם אחד. משני שמות, לידה וזיבה. פיצד שתי נשים, על זו לידה ועל זו לידה, על זו זיבה ועל זו זיבה, משם אחד. משני שמות, על זו לידה ועל זו זיבה. רבי יוסי אומר, שתי נשים שלקחו קניהן בערוב, או שנתנו דמי קניהן לפהו, לאיזו שירצה כהן יקריב חטאת, ולאיזו שירצה כהן יקריב עולה, בין משם אחד, בין משני שמות:

פרק ב - משנה א

קו סתומה שפּרַח מְמַנָּה גוֹזֵל לְאֹוִיר, או שפּרַח בֵּין הַמֵּתוֹת [ב], או שְׁמַת אֶחָד מֵהוּ, יִקַּח זוּג לְשָׁנִי. פָּרַח לְבִין הַקְּרָבוֹת, פָּסוּל וּפּוֹסֵל אֶחָד כְּנֶגְדּוֹ, שֶׁהַגּוֹזֵל הַפּוֹרַח, פָּסוּל וּפּוֹסֵל אֶחָד כְּנֶגְדּוֹ:

פרק ב - משנה ב

כִּיצַד. שְׁתֵּי נָשִׁים, לְזוֹ שְׁתֵּי קָנִים וְלְזוֹ שְׁתֵּי קָנִים, פָּרַח מִזוֹ לְזוֹ, פּוֹסֵל אֶחָד בְּהַלִּיכָתוֹ. חֲזַר, פּוֹסֵל אֶחָד בְּחִזְיָרָתוֹ. פָּרַח וְחֲזַר, פָּרַח וְחֲזַר, לֹא הַפְּסִיד כְּלוּם, שֶׁאֶפְלוּ {ד} הֵן מְעַרְבוֹת, אִין פְּחוֹת מִשְׁתֵּים:

פרק ב - משנה ג

לְזוֹ אַחַת, לְזוֹ שְׁתֵּים, לְזוֹ שְׁלֹשׁ, לְזוֹ אַרְבַּע, לְזוֹ חֲמִשׁ, לְזוֹ שֵׁשׁ, לְזוֹ שִׁבְעָה. פָּרַח מִן הָרֵאשׁוֹנָה לְשֵׁנִיָּה, לְשְׁלִישִׁית, לְרְבִיעִית, לְחֲמִישִׁית, לְשִׁשִּׁית, לְשִׁבְעִית, חֲזַר, פּוֹסֵל אֶחָד בְּהַלִּיכָתוֹ וְאֶחָד בְּחִזְיָרָתוֹ. הָרֵאשׁוֹנָה וְהַשֵּׁנִיָּה אִין לָהֶם כְּלוּם, הַשְּׁלִישִׁית יֵשׁ לָהּ אַחַת, הָרְבִיעִית יֵשׁ לָהּ שְׁתֵּים, הַחֲמִישִׁית יֵשׁ לָהּ שְׁלֹשׁ, הַשִּׁשִּׁית יֵשׁ לָהּ אַרְבַּע, הַשְּׁבִיעִית יֵשׁ לָהּ שֵׁשׁ. פָּרַח וְחֲזַר, פּוֹסֵל אֶחָד בְּהַלִּיכָתוֹ וְאֶחָד בְּחִזְיָרָתוֹ. הַשְּׁלִישִׁית וְהָרְבִיעִית אִין לָהֶם כְּלוּם, הַחֲמִישִׁית יֵשׁ לָהּ אַחַת, הַשִּׁשִּׁית יֵשׁ לָהּ חֲמִשׁ. פָּרַח וְחֲזַר, פּוֹסֵל אֶחָד בְּהַלִּיכָתוֹ וְאֶחָד בְּחִזְיָרָתוֹ, הַחֲמִישִׁית וְהַשִּׁשִּׁית אִין לָהֶם כְּלוּם, הַשְּׁבִיעִית יֵשׁ לָהּ אַרְבַּע. וַיֵּשׁ אוֹמְרִים, הַשְּׁבִיעִית לֹא הַפְּסִידָה כְּלוּם. וְאִם פָּרַח מִבֵּין הַמֵּתוֹת לְכָלֶם, הָרִי כָלֶם יָמוּתוּ:

פרק ב - משנה ד

קו סְתוּמָה וְקוּ מְפֹרֶשֶׁת, פָּרַח מִן הַסְתוּמָה לְמְפֹרֶשֶׁת, יִקַּח זוּג לְשָׁנִי. חֲזַר, אוּ שְׁפָרַח מִן הַמְפֹרֶשֶׁת רֵאשׁוֹן, הָרִי כֵלָן יָמוּתוּ:

פרק ב - משנה ה

חֲטָאת מֵיכֶן וְעוֹלָה מֵיכֶן וְסְתוּמָה בְּאֻמְצָע, פָּרַח מִן הָאֻמְצָע לְצִדְדֵינָה, אֶחָד הֶלֶךְ וְאֶחָד הֶלֶךְ, לֹא הִפְסִיד כָּלוּם, אֶלָּא יֹאמֵר, זֶה שֶׁהֶלֶךְ אֶצֶל חֲטָאוֹת, חֲטָאת. וְזֶה שֶׁהֶלֶךְ אֶצֶל עוֹלוֹת, עוֹלָה. חֲזַר לְאֻמְצָע, הָאֻמְצָעִים יָמוּתוּ, אֵלּוּ יִקְרְבוּ חֲטָאוֹת, וְאֵלּוּ יִקְרְבוּ עוֹלוֹת. חֲזַר אוּ שְׁפָרַח {ד} מִן הָאֻמְצָע לְצִדְדֵינָה, הָרִי כֵלָן יָמוּתוּ. אֵין מְבִיאִין תּוֹרִין כְּנֶגֶד בְּנֵי יוֹנָה, וְלֹא בְנֵי יוֹנָה כְּנֶגֶד תּוֹרִין. כִּיצַד. הָאִשָּׁה שֶׁהֵבִיָּאָה חֲטָאתָה תּוֹר, וְעוֹלָתָה בֶן יוֹנָה, תִּכְפַּל וְתִבְיָא עוֹלָתָה תּוֹר. עוֹלָתָה תּוֹר, וְחֲטָאתָה בֶן יוֹנָה, תִּכְפַּל וְתִבְיָא עוֹלָתָה בֶן יוֹנָה. בֶּן עֲזַאי אוֹמֵר, הוֹלְכִין אַחַר הָרֵאשׁוֹן. הָאִשָּׁה שֶׁהֵבִיָּאָה חֲטָאתָה וּמֵתָה, יָבִיאוּ הַיּוֹרְשִׁין {ט} עוֹלָתָה. עוֹלָתָה וּמֵתָה, לֹא יָבִיאוּ הַיּוֹרְשִׁין חֲטָאתָה:

פרק ג

פרק ג - משנה א

בְּמָה דְּבָרִים אָמוּרִים, בְּכֹהֵן נִמְלָךְ. אֲבָל בְּכֹהֵן שְׂאִינוּ נִמְלָךְ, אַחַת לָזוּ וְאַחַת לָזוּ, שְׁתֵּי לָזוּ וְשְׁתֵּי לָזוּ, שְׁלֹשׁ לָזוּ וְשְׁלֹשׁ לָזוּ, עָשָׂה כֵלָן לְמַעְלָה, מְחַצָּה כָּשֶׁר וּמְחַצָּה פְּסוּל. כֵּלָן לְמַטּוֹן, מְחַצָּה כָּשֶׁר וּמְחַצָּה פְּסוּל. חֲצִיִּם לְמַעְלָה וְחֲצִיִּם לְמַטָּה, אֶת שְׁלֹמְעֵלָה, מְחַצָּה כָּשֶׁר וּמְחַצָּה פְּסוּל, וְאֶת שְׁלֹמְעֵלָה,

פסול:

ומחצה

כשר

מחצה

פרק ג - משנה ב

אחת לזו, ושתיים לזו, ושלוש לזו, ועשר לזו, ומאה לזו, עשה כלן למעלה, מחצה כשר ומחצה פסול. כלן למטו, מחצה כשר ומחצה פסול. חצין למעלו וחצין למטו, המרבה כשר. זה הכלל, כל מקום שאפה יכול לחלק את הקנין ולא יהו משל אשה אחת, בין מלמעלו בין מלמטו, מחצה כשר ומחצה פסול. כל מקום שאין אפה יכול לחלק את הקנין עד שיהו משל אשה אחת, בין מלמעלו בין מלמטו, המרבה כשר:

פרק ג - משנה ג

חטאת לזו, ועולה לזו, עשה כלן למעלו, מחצה כשר ומחצה פסול. כלן למטו, מחצה כשר ומחצה פסול. חצין למעלו וחצין למטו, שתיהו פסול, שאני אומר, חטאת קרבה למעלו ועולה למטו:

פרק ג - משנה ד

חטאת ועולה וסתומה ומפרשת, עשה כלן למעלו, מחצה כשר ומחצה פסול. כלן למטה, מחצה כשר ומחצה פסול. חצין למעלו וחצין למטו, אין כשר אלא סתומה, והיא מתחלקת ביניהן:

פרק ג - משנה ה

חטאת שנתערבה בחובה, אין כֶּשֶׁר אֶלָּא מִנֵּן חטאת שֶׁבַחֻבָּה. חוֹבָה שְׁנַיִם
בְּחַטָּאת, מִחֻצָּה כֶּשֶׁר וּמִחֻצָּה פְּסוּל. וְחַטָּאת שְׁנַיִם בְּחוֹבָה, הַמִּנֵּן שֶׁבַחֻבָּה
כֶּשֶׁר. וְכֵן עוֹלָה שֶׁנִּתְעַרְבָה בְּחוֹבָה, אֵין כֶּשֶׁר אֶלָּא מִנֵּן עוֹלוֹת שֶׁבַחֻבָּה.
חוֹבָה שְׁנַיִם בְּעוֹלָה, מִחֻצָּה כֶּשֶׁר וּמִחֻצָּה פְּסוּל. עוֹלָה שְׁנַיִם בְּחוֹבָה, הַמִּנֵּן
שֶׁבַחֻבָּה כֶּשֶׁר:

פרק ג - משנה ו

הָאִשָּׁה שֶׁאָמְרָה, הֲרִי עָלַי קוֹן כְּשֶׁאֵלֶּד זָכָר, יִלְדָה זָכָר, מְבִיאָה שְׁתֵּי קִנְיִים,
אֶחָת לְנִדְרָה וְאֶחָת לְחוֹבָתָהּ. נִתְּנָתָם לַכֹּהֵן, וְהִכְהִין צָרִיד לַעֲשׂוֹת שְׁלֹשׁ
פְּרִידִים מִלְּמַעַל וְאֶחָת מִלְּמַטָּן. לֹא עָשָׂה כֵּן, אֶלָּא עָשָׂה שְׁתֵּים לְמַעַל
וּשְׁתֵּים לְמַטָּן וְלֹא נִמְלַךְ, צָרִיכָה לְהֵבִיא עוֹד פְּרִידָה אֶחָת, וְיִקְרִיבָנָה
לְמַעַל, מִמִּין אֶחָד. מִשְׁנֵי מִינֵין, תְּבִיא שְׁתֵּים. פִּרְשָׁה נִדְרָה, צָרִיכָה לְהֵבִיא
עוֹד שְׁלֹשׁ פְּרִידִים, מִמִּין אֶחָד. מִשְׁנֵי מִינֵין, תְּבִיא אַרְבַּע. קִבְּעָה נִדְרָה,
צָרִיכָה לְהֵבִיא עוֹד חֲמֵשׁ פְּרִידִים, מִמִּין אֶחָד. מִשְׁנֵי מִינֵין, תְּבִיא שֵׁשׁ.
נִתְּנָתָם לַכֹּהֵן וְאֵין יָדוּעַ מֵהַ נִתְּנָה, הִלְךְ הִכְהִין וְעָשָׂה וְאֵין יָדוּעַ מֵהַ עָשָׂה,
צָרִיכָה לְהֵבִיא עוֹד אַרְבַּע פְּרִידִים לְנִדְרָה, וּשְׁתֵּים לְחוֹבָתָהּ, וְחַטָּאת אֶחָת.
בֶּן עֲזַאי אוֹמֵר, שְׁתֵּי חַטָּאוֹת. אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, זֶה הוּא שֶׁאָמְרוּ, כִּשְׁהוּא חֵי
קוֹלוֹ אֶחָד, וּכְשֶׁהוּא מֵת קוֹלוֹ שְׁבָעָה. כִּי צַד קוֹלוֹ שְׁבָעָה. שְׁתֵּי קִרְנָיו, שְׁתֵּי
חֲצוֹצְרוֹת. שְׁתֵּי שׁוֹקָיו, שְׁנֵי חֲלִילִין. עוֹרוֹ, לְתַף. מַעֲיוֹ, לְנִבְלִים. בְּנֵי מַעֲיוֹ
[יח], לְכַנּוֹרוֹת. וַיֵּשׂ אוֹמְרִים, אֵף צָמְרוּ לְתַכְלֵת. רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן עֲקֻשָּׁיָא
אוֹמֵר, זִקְנֵי עַם הָאָרֶץ, כָּל זָמַן שְׁמִזְקִינֵין, דַּעְתָּן מִטְּרַפְתָּ עֲלֵיהוֹן, שְׁנֵי אָמַר
(אִיוב יב), מִסִּיר שְׁפָה לְנֶאֱמָנִים וְטַעַם זִקְנִים יִקַּח. אֲבָל זִקְנֵי תוֹרָה אֵינָן כֵּן,
אֶלָּא כָּל זָמַן שְׁמִזְקִינֵין, דַּעְתָּן מִתִּישְׁבַּת עֲלֵיהוֹן, שְׁנֵי אָמַר (שם), בִּישִׁישִׁים
חֲכָמָה וְאָרְךְ יָמִים תְּבוֹנָה: